

Jeg taler om, at den offentlige tandklinik kan få lov at byde på et område, som i dag bliver varetaget af privatpraktiserende tandlæger, f.eks. kan byde på at tage sig af ældretandpleje, f.eks. kan byde på at tage sig af tandplejen for de mennesker, hvor kommunen betaler for deres tandbehandling, så der er den mulighed for, at kommunen kan bruge de gode faciliteter, de har, og kan bruge de offentligt ansatte tandlæger, de har, med den ekspertise, de har oparbejdet, og kan lave nogle gode tilbud, som borgere over 18 år kan have mulighed for at benytte.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til fru Lone Møller: For det offentlige koster det 65 pct. i den private praksis, men det koster altså 100 pct. i den offentlige, for vi skal jo have betalt for ydelsen, uanset om det er noget, vi laver nede på den offentlige tandklinik.

Og jeg var så bange for, at hr. Kamal Qureshi ikke også stillede mig det der spørgsmål om de rige og de fattige. Nu vil jeg gerne sige, at jeg egentlig slet ikke er tilhænger af den terminologi. Jeg vil gerne tale om folk med store indkomster og folk med små indkomster. Men det er det; lad nu det være.

Det væsentlige for mig er altså i denne sammenhæng, at alle uanset indkomst, socialgruppe, eller hvad det måtte være, kan få gratis tandpleje, som kommunen sørger for, at de får. At der så er nogle, som er heldige og har mange penge eller tjener mange penge, og som derfor vil bruge nogle af de penge, de har, til at have en valgfrihed, er for mig ikke særlig væsentligt, og det synes jeg er helt i orden.

Til fru Line Barfod: Jeg synes ikke, sådan fatter jeg så spørgsmålet nu, at kommunen skal have mulighed for at drive tandklinik i konkurrence med privatpraktiserende tandlæger.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi og derefter fru Line Barfod for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu skal jeg bruge et konservativt ord i stedet for. Vil fru Else Theill Sørensen kunne bekræfte herfra – så skal jeg nok lade være med at spørge igen – at forældre, der har meget høje indtægter, meget gode indtægter, har mulighed for at benytte sig af det her tilbud, hvor der ligger egenbetaling, mens børn, der har forældre, som ikke

har så høje indtægter, faktisk oven i købet måske har nogle meget lave indtægter, ikke kan benytte sig af det her tilbud, hvor der ligger egenbetaling?

Der kommer altså til at være forskel på en skoleklasse, hvor børnene får ordnet deres tænder afhængigt af, om forældrene nu ligger i den rigtig høje ende af lønklassen eller i den rigtig lave ende af lønklassen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, hvorfor fru Else Theill Sørensen ikke ønsker, at det offentlige skal kunne konkurrere med det private, når nu det er så vigtigt for fru Else Theill Sørensen, at de private skal have lov til at konkurrere med det offentlige.

Hvorfor skal det kun gå den ene vej og ikke gå den anden vej? Hvorfor må vi ikke få en bedre offentlig sektor for de penge, vi bruger i dag, i stedet for at skulle bruge flere penge på at styrke det private erhvervsliv?

Det er sådan set bare det paradoks, jeg ikke helt forstår. Hvorfor må konkurrencen kun gå den ene vej og ikke den anden vej?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til fru Line Barfod: Fordi det ikke er konkurrence på lige vilkår. Og jeg kan sige i al almindelighed til hele den debat, om det offentlige må konkurrere med private, at det er sådan, at en privat virksomhed kan gå nedenum og hjem, kan gå fallit. Det er ganske vist ikke så ofte, det sker for tandlæger, men det kan lade sig gøre. Det kan en kommunal virksomhed ikke. Der er et sugerør til et sted, hvor der er flere penge. Selv om vi synes, at de er små, så er de der altså.

Til hr. Kamal Qureshi: Jo, jeg vil gerne bekræfte, at der er forskel. Sådan er det. De mennesker, der tjener mange penge, har mulighed for at give deres børn noget andet og noget mere, end de mennesker, der tjener få penge.

Jeg mener, at det for os herinde i Folketinget, for det politiske system, for det offentlige er væsentligt at sikre, at de, der har mindst, får en god og ordentlig behandling i alle de henseender, hvor vi kan sørge for, at de får en god og ordentlig behandling. Men i Det Konservative Folkeparti er det ikke noget forfærdeligt for os, at man får mere ud af at tjene mange penge end af at tjene få penge. Men de svageste skal sikres en god og ordentlig behandling i enhver henseende.